

skall blifva en snell Gosse, och göra Pappa och Mamma glädje,

Älskade Make, om du ändå visste huru svårt det käns, att vara så här i okunnighet, om hvad du nu tänker och funderar på, och att du har stora bekymmer vet jag nog, och derföre skulle det gjort mig bra stor glädje om du låtit mig veta, och dela dina bekymmer, ty huru kan du tro, att jag skulle vara likgiltig, för någonting som rör dig, om du ändå skulle veta huru ofta jag kommer till dig, i din kammare, för att säga dig så mycket som ligger mig om hjertat, men Gud vet huru jag alltid blir så stum, allt skulle ju blifva förrändrat om jag vore öppen, fast du då offa skulle få höra bra stora barnsligheter, men det skulle ju vara mig till nytta, då du kärleksfullt skulle rätta mig.

Den 30 Julii.

I går sent på afton fick jag tvenne bref af dig, et skrivvit den 18 och et den 22 Julii. Tack Älskade Make före dina kärleksfulla ord, det är så ljuft så ljuft hvar gång jag får läsa dem, men tillika är det något som förebrår mig, din lott borde vara helt annan, och Gud, vet huru du kunde hålla af mig, stackare, jag har nog ofta tänkt derpå.

Om jag då vi blef förlåfvade, helst hade varit sådan jag nu är, så hade det alldrig gott så som det nu gott, du hade ej då blifvit så likgiltig, men jag undrar ej att du blef det då, nemligen likgiltig, att få veta hvad jag tänker, ty jag kommer med smärta ihåg, huru du lockade ur mig hvart ord. Om det ändå allt kunde hjälpas, skulle det blifva helt annorlunda, men det kan alldrig blifva så, som det hade blifvit, om jag varit en helt annan. Man måste ändå hoppas på det bästa, kanske det med Guds hjälp kan blifva annor lunda, Förlora ej hoppet Älskade Make, du håller ju ännu lite af mig, och jag Älskar dig så innerlig, derföre slå ej bort alla tankar på en lycklig framtid.

Huru är det med Calle stackare han lär trifvas väl, huru går det med hans resa Christina, blir den af! Helsa honom, hjertligt från Hanna och Lilla Gossen som han säkert kommer att få bra trefligt tillsammans han skrattar jemt, äfven från mig hjertliga helsningar. Hanna kommer nog ihåg Pappa, hon säger alltid att Pappa hemtar namu åt henne och Gossen slarven som hon nu kallar honom. Farväl nu ljufva Maka, Gud gifve att allt hvad du företar skulle gå lyckligt ock bra,

Tant och Farbror bedja hjertligt helsa, de fråga alltid i hvart bref, om jag ej glömt att helsa dig från dem. De äro utmärkt söta allt längre jag är tillsammans med mera måste jag hålla af dem, äfven Farbror är ricktigt söt. Farväl Farväl.

184 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 31.VII 1849
HUB, JVS handskriftssamling

Ömt älskade Maka min!

Den 14:de sände jag härifrån med posten mitt första bref. Det var första postdag efter min hitkomst, den 10. Men detta bref kunde icke hinna fram till Tisdagen den 17 utan den 24:de, då ni till Idensalmi har blott en post i veckan. Den 18:de skref jag med Lennart Forstén, den 22:dra med Kellgren. Nu har jag dröjt hela nie dagar, ehuru jag undertiden fått tre Dina öma, förståndiga, mig så kära bref. Men skulle jag också skrivvit med posterna den 28 eller 30, så hade Du ej fått bref tidigare än detta, den 7:de Augusti. Då är icke värdt, att Du mera

skrifver; ty äfven Dina bref ligga i Kuopio från Måndag till torsdag, och jag får dem först följande Måndag. Men ehuru osäker dagen för min afresa härifrån är, hoppas jag dock den 12:te, 13:de Augusti vara på väg till Dig, saknade, ljufva, lilla Maka och till våra barn små, hvilkas återseende blir mig så kärt,

Först tack ur mitt hjerta, för att Du skrifver så snällt och flitigt, än mer för innehållet i Dina bref, isynnerhet för det af den 15 och det af den 23:dje. Ditt blyga förtroende i det sistnämnde ljufva, ljufva egen Maka, har jag väntat. Du minnes väl, hvad jag engång sade Dig; det var den 16 Juni tror jag. Kanske hade jag gerna sett, att Du blifvit litet längre skonad från nya bekymmer. Men Din egen glada känsla tröstar mig; och ske Herrans vilja! Bättre är, att jag får lefva och se barnen stackare litet äldre, förrän jag går hädan. Jag tror, att Du redan helt och hållet afvänjt gossen. Det vore nu dubbelt skadligt att låta honom fort fara. Var också sjelf snäll och försiktig; hoppa icke ned från vagnsteget, som Du vill bruka, och stig sakta upp. Spring också icke i de svåra trapporna. Hur är det med Din heshet? Antingen den fortfar eller ej, så gör Dig litet saltlake i ett glas och badda dermed halsen hvarje afton, utan att aftorka den. Om Du doppar handdukshörnet i laken och dermed sakta stryker öfver hullet, så återstår, icke mycken fuktighet,

Hvad Din resa till Kuopio angår, så vore det väl kärt, att vid hemkom- finna Dig och barnen i vårt lilla bo. Men huru kunna vi väl dermed besvära Doktorn's, som i alla fall sett så mycket besvär för vår skull. Det vore, att missbruka deras godhet. Dessutom kan jag ju omöjligen underlåta att resa till Idensalmi ock tacka för all den godhet vi åtnjutit. Det enda vore, att få låna vagnen till Toivala med en pålitlig kusk och begagna skjutshästar, då Pappa väl skulle vara god och möta der. Jag skrifver till Perander, för att skaffa Dig litet mera handpengar. Skjutsen för återresan och 1 Rubel Skilfve*r* i drickspengar skulle Du gifva åt kusken. Går detta ej an, så blif kvar utan oro. Jag flyger hastigt af till Idensalmi och dröjer ej en timme hemma.

Borgström kom just nu i affärer, som ej tåla uppskof. Allt synes gå så, att vi få bosätta oss här i Helsingfors, ehuru jag ej just så gerna önskade det,

Tacksamt och ödmjukt helsar jag till Doktorn den så söta, älskvärda, oändligt goda Tante. Glöm ej någon i familjen.

Jag har här arbete nästan som hemma. På flera dar har jag ej varit ute. Jag tänker dervid med glädje, att jag arbetar för oss alla. Calle har nu flera dagar varit på landet hos Borgströms. Tengström helsar.

Gud bevar Er. Kyss barnen små. Ditt minsta finger älskade maka vore mig nu en lycka att smeka. I mitt hjerta är Du hvarje stund, tanke. Lef väl och utan oro för mig.

Din
saknande trogne Make
J. V. S:n

H:fors d. 31 Juli.

Börja icke att vänta mig ens den 20:de. Kanske måste jag göra hemresan genom Ummeljoki.